

Nr 52.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 april 1911.
 — — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om förslag till ändrad lydelse af 3 § 6 mom. i förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 11.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har bland annat föreslagits, att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i 3 § 6 mom. af gällande mantalsskrifningsförordning, att statsråd måtte medgifvas rätt att vara mantalsskrifven i den ort, där han var bosatt, då han utnämndes till statsråd.

Motionärens förslag i ifrågavarande del afser således att åt ledamöter af Andra kammaren från valkrets utom Stockholm, hvilka utnämns till statsråd, bereda fortfarande valbarhet i den valkrets, som de tillhört vid tiden för utnämningen.

Det förhållande, att en till statsråd utsedd ledamot af Andra kammaren kan gå miste om valbarhet i den valkrets, för hvilken han blifvit vald, torde vara en inom vårt politiska lif tämligen allmänt erkänd olägenhet, som med tiden kan blifva alltmera omfattande. Ett afhjälpande af denna olägenhet torde sålunda kunna betecknas såsom önskvärdt.

Mantalsskrifningsförordningens 3 § 6 mom. innehåller i sin nuvarande affattning ett andra stycke af följande lydelse:

Enahanda stadgande gäller i afseende å den, som intagits å sjukvårdsinrättning eller förbättrings- eller uppfostringsanstalt utom hemorten.

Då Riksdagen nu funnit, att i momentet bör införas en bestämmelse rörande mantalsskrifningsort för statsråd, hvilken bestämmelse lämpligen torde böra utgöra momentets andra stycke, följer häraf, att nuvarande andra stycket måste omarbetas, så att det erhåller själfständig affattning. Vid sådant förhållande synes skäl saknas att låta den däri innehållna bestämmelsen kvarstå i sjätte momentet, utan bör densamma införas såsom själfständigt sjunde moment med häraf påkallad ändrad lydelse, hvarvid nuvarande sjunde skulle blifva ett åttonde moment.

På grund af hvad sålunda anförts har Riksdagen för sin del beslutat, att i 3 § af förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894 i stället för nuvarande 6 och 7 moment införa 6, 7 och 8 moment af följande lydelse:

6 mom. Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet eller i följd af uppdrag, lämnadt af Riksdagen, å annan ort sig uppehåller, må ej af sådan anledning där mantalsskrifvas.

Ledamot af statsrådet, som afflyttar från den ort, hvarest han vid utnämningen var bosatt, äger utan hinder häraf fortfarande vara där mantalsskrifven.

7 mom. Den, som intagits å sjukvårdsinrättning eller förbättrings- eller uppfostringsanstalt å annan ort, må ej af sådan anledning där mantalsskrifvas.

8 mom. Den, som undergår frihetsstraff eller tvångsarbete, mantalsskrifves inom det distrikt, i hvars mantalslängd han senast varit uppförd, såvida icke under straff- eller tvångsarbetstiden sådana förhållanden inträffat, att han på grund däraf bort, därest han vistats på fri fot, annorstädes mantalsskrifvas. Är fänge i enlighet med särskild lag villkorligt frigifven, skall under tiden i fråga om mantalsskrifning så anses, som vore han fortfarande intagen i straffanstalten.

Stockholm den april 1911.

Med undersätlig vörnad.
